

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **JUDr. Z. S.**,
bytem xxx,

proti

žalovanému: **Správa železniční dopravní cesty**, IČO: 70994234,
se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitele Správy železniční dopravní cesty ze dne 7. 8. 2018, sp. zn.: 40514/2018-SŽDC-GR-O25,

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí generálního ředitele Správy železniční dopravní cesty (dále jen „žalovaný“) označeného v záhlaví, kterým žalovaný podle § 16 a § 20 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Správy železniční dopravní cesty (dále též „povinný subjekt“ nebo „SŽDC“) ze dne 15. 6. 2018, sp. zn. 34505/2018-SŽDC-GR-O25, jímž povinný subjekt podle § 15 ve spojení s § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl žádost žalobce ze dne 31. 5. 2018 o poskytnutí informací. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost požadované informace poskytnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že v žádosti o informace ze dne 31. 5. 2018 žalobce v souladu s § 4a odst. 2 písm. f) zákona o svobodném přístupu k informacím požadoval poskytnutí konkrétně „*průběžné informace o jízdách všech vlaků v síti SŽDC, tj. nejen osobních vlaků, ale včetně pohybu nákladních vlaků, pracovních vlaků atd., a to formou plného a časově a funkčně neomezeného přístupu do aplikace GRAPP (na adrese <http://provoz.szdc.cz/grappynv/>, popř. jiné adrese, ale s plným přístupem dle jeho žádosti).*“
3. Povinný subjekt ve svém rozhodnutí tuto žádost o informace odmítl s poukazem na § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, tj. z důvodu, že způsob poskytnutí informací není možný a znamenal by pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že informace zobrazené v aplikaci GRAPP (*Grafická Prezentace Polohy – pozn. soudu*) jsou pouze prezentační vrstvou informačního systému ISOŘ (*Informační Systém Operativního Řízení – pozn. soudu*), kdy systém ISOŘ obsahuje řadu neveřejných informací (např. z povahy věci nebo z povahy smluvních vztahů s jinými dopravci), podléhajících režimu utajení v rámci dalších zákonů, případně chráněných zákonem o ochraně osobních údajů. Systém ISOŘ přitom podléhá smluvním vztahům a přísným bezpečnostním a kyberbezpečnostním pravidlům (např. přeprava armádní techniky apod.). Povinný subjekt dále uvedl, že aplikace GRAPP je provozována zatím jen ve zkušebním provozu, což je výslovně uvedeno i na stránkách této aplikace, a současně neexistuje aplikační rozhraní pro přístup veřejnosti, jehož vytvoření by v dané fázi projektu znamenalo pro SŽDC nepřiměřenou zátěž. Povinný subjekt nad rámec žádosti o informace dodal, že volně přístupné (bez přihlašování) rozhraní bez omezení již připravuje v rámci projektu IROP, v němž bude možné všechny požadované informace získávat, kdy aktuálně čeká na přidělení finančních prostředků.
4. Žalovaný tyto závěry povinného subjektu potvrdil v žalobou napadeném rozhodnutí. K odvolacím námitkám žalobce uvedl, že námitku porušení § 68 odst. 3 správního řádu (nepřezkoumatelnost rozhodnutí) neshledal důvodnou. Přestože bylo rozhodnutí povinného subjektu stručné, obsahovalo řádné a přezkoumatelné odůvodnění úvah povinného subjektu, kterými se při jeho vydání řídil. Stručnost rozhodnutí sama o sobě nezakládá jeho nepřezkoumatelnost. Žalovaný se neztotožnil ani s námitkou nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení věci. Základní podmínkou uplatnění požadovaného způsobu poskytnutí informací je existence rozhraní informačního systému, který v současné době neexistuje a vytvoření tohoto rozhraní by pro povinný subjekt znamenalo nepřiměřenou zátěž. Žalovaný uvedl, že umožnění dálkového přístupu k požadovaným informacím formou zveřejnění odkazu na webových stránkách (www.szdc.cz) považuje za dostačující. Žalovaný dodal, že v rámci dotačního programu IROP „Otevřená data“ stále čeká na přiznání finančních prostředků, aby mohl veřejná data zpřístupnit. Pokud jde o správnost právního posouzení, žalovaný uvedl, že podle § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím byl povinný subjekt požadované informace povinen odmítnout, neboť byly splněny podmínky pro omezení poskytnutí informací.

II. Žaloba

5. Žalobce v žalobě uplatnil téměř doslovně shodné námitky, jako v podaném odvolání.
6. V první žalobní námitce žalobce namítl nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, tj. rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť z jeho odůvodnění nelze seznat, jakými úvahami se žalovaný řídil. V části odůvodnění se totiž nevyjadřuje k aplikaci

GRAPP, ale ISOŘ, do které žalobce přístup nepožadoval, a v části rozhodnutí zase potvrzuje existenci technických podmínek pro poskytnutí požadované informace. K aplikaci GRAPP pouze uvedl, že je ve zkušebním provozu, aniž by konkrétně uvedl, jakými úvahami se tedy řídil. Žalobce k tomu odkázal na doktrinální literaturu ke správnímu řádu.

7. Ve *druhé žalobní námitce* žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 20/2013 namítl nesprávné posouzení skutkového stavu a nesprávné právní posouzení věci. Přestože žalovaný odkázal na § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, které stanoví, že za daných podmínek musí povinný subjekt informaci poskytnout jiným způsobem umožňujícím její účelné využití žadatelem, žalovaný v rozporu s tímto ustanovením neposkytl informaci vůbec. Předně, dle názoru žalobce mohl žalovaný žalobci bez jakýchkoliv obtíží zřídit jeho vlastní účet pro přístup do aplikace GRAPP, s čímž není spojena žádná nepřiměřená zátěž. Není třeba vytvářet nějaké speciální informační rozhraní – to dle žalobce již existuje a je plně funkční. S odkazem na doktrinální judikaturu k zákonu o svobodném přístupu k informacím k neurčitému právnímu pojmu „nepřiměřená zátěž“ žalobce dodal, že se o ní nemůže v jeho případě jednat ani teoreticky. Pokud by i hypoteticky o nepřiměřenou zátěž šlo, byl žalovaný povinen požadovanou informaci poskytnout jiným vhodným způsobem, což neučinil. Samotnou „neveřejnost“ požadovaných informací navíc žalovaný vztáhl pouze k aplikaci ISOŘ (žádné osobní údaje se v aplikaci GRAPP totiž neuvádějí), což rovněž činí rozhodnutí povinného subjektu naprosto nepřezkoumatelným. Žalovaný by však musel přesně a nezaměnitelně specifikovat, o jakou kategorii utajovaných informací a podle kterého zákona, se jedná, a pak případně adekvátně omezit přístupová práva žalobce. To však neodůvodňuje odmítnutí žádosti.
8. Ve *třetí žalobní námitce* žalobce namítl vnitřní rozpornost rozhodnutí žalovaného. Na jedné straně totiž uvedl, že se jedná o neveřejné informace, na straně druhé pak sám konstatoval, že připravuje rozhraní aplikace s požadovanými informacemi, které bude k dispozici komukoliv bez přihlášení. Opět s odkazem na doktrinální literaturu žalobce dodal, že nemožnost poskytnutí informace je nutno vykládat restriktivně.
9. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí povinného subjektu zrušil a žalovanému nařídil podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím požadované informace poskytnout v plném rozsahu.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvedl, že žalobce neuvedl žádný věcný argument, na jehož základě by měl povinný subjekt své původní rozhodnutí zrušit a pouze vyjádřil svůj nepodložený nesouhlas s ním.
11. K první žalobní námitce žalovaný považoval odůvodnění napadeného rozhodnutí za konkrétní, určité a přesvědčivé natolik, aby požadované informace nebyly v souladu s odkazovanými ustanoveními poskytnuty. Pokud žalobce tvrdil, že přístup k aplikaci ISOŘ nepožadoval, k tomu žalovaný uvedl, že aplikace GRAPP je v pozici nedílné součásti informačního systému ISOŘ, GRAPP je aplikace pro prezentaci informací, jichž není sám zdrojem, ani je nevytváří, ale jsou obsaženy v ISOŘ. GRAPP bez ISOŘ není samostatně funkční a není schopen poskytovat žádné informace o pohybu sledovaných vlaků.

12. Žalovaný se neztotožnil ani s druhou žalobní námitkou, tedy, že by neposkytl žádnou informaci. Zopakoval argumentaci z napadeného rozhodnutí o neexistenci rozhraní informačního systému a dodal, že povinný subjekt poskytl žalobci informaci jiným způsobem tak, že žalobce odkázal na webové stránky žalovaného, což považuje žalovaný za dostačující. Jiný způsob poskytnutí informace k žádosti není reálně možný, neboť pro veřejnost neexistuje určený výstup z aplikace, a poskytnutí informací nelze zajistit ani pravidelným poskytováním dat jejich zasláním, neboť jde, z logiky věci, o data v čase proměnná a tok dat by musel být kontinuální, což by vyžadovalo trvalé přidělení zaměstnance k zajištění této agendy.
13. Žalovaný v souvislosti s touto námitkou rovněž odmítl žalobní tvrzení, že žalobci mohl být bez jakýchkoliv obtíží zřízen vlastní účet pro přístup do aplikace GRAPP, což neznamená nepřiměřenou zátěž pro povinný subjekt. Žalovaný vysvětlil rozdíl mezi přístupem k datům aplikace a přidělením přístupových práv na úrovni webového klienta aplikace. Přístup k datům aplikace lze chápat jako poskytnutí vstupních dat pro jejich další strojové zpracování, kdežto přidělení přístupových práv znamená poskytnutí přístupu k širšímu spektru informací v uživatelském prostředí webového klienta aplikace. Jde tedy o dvě různé cesty pro realizaci přístupu k informacím, přičemž žalobce ve své žádosti tuto formu nespecifikoval (aplikační či uživatelské rozhraní), pouze uvedl, že žádá o plný a časově a funkčně neomezený přístup do aplikace GRAPP na specifikované adrese, příp. na jiné adrese. K tomu mu bylo povinným subjektem sděleno, že aplikace GRAPP je zatím ve zkušebním provozu, a tudíž aplikační rozhraní toho času neexistovalo (neexistuje) a jeho vytvoření by pro povinný subjekt představovalo nepřiměřenou zátěž jak finanční, tak organizační (vypsát veřejnou zakázku, uzavřít smlouvu s dodavatelem na rozvoj aplikace, testování a implementace nové verze aplikace).
14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
15. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou ze dne 26. 1. 2019. Dle žalobce žalovaný přes obsáhlé vyjádření k žalobě svá tvrzení žádným způsobem neprokázal a tím neusnesl svoji důkazní povinnost. Dále žalobce upozornil, že žalovaný mohl neposkytnout informaci pouze ze tří důvodů, a to buďto v případě, že se jedná o utajovanou informaci (§ 7 zákona o svobodném přístupu k informacím), o obchodní tajemství (§ 9 cit. zákona), nebo o další specifické podmínky podle § 11 cit. zákona. O žádný z těchto případů se přitom dle žalobce v jeho věci nejedná. Pokud jde o režim utajení, jakákoliv rozhodnutí RNE či „*postoj všech zúčastněných evropských dopravců*“, na který žalovaný odkázal, ale nijak nedoložil, nemohou na území ČR zakládat jakékoliv právní následky s vyšší právní silou, než je zákon o svobodném přístupu k informacím, což lze dle názoru žalobce dovodit argumentem *ad maiore ad minus* z § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, dle kterého lze právo na informace omezit jen v souvislosti s tam uvedenými dvěma mezinárodními organizacemi, nikoliv RNE, které je sdružením, a ne organizací ve smyslu mezinárodního práva veřejného. Pokud jde o režim obchodního tajemství, požadované informace nesplňují samotnou definici obchodního tajemství. Navíc, požadovaná data se zcela běžně zveřejňují v oborových médiích, např. v časopisu Dráha se uveřejňují data o jízdách nákladních vlaků, včetně jejich čísel, nebo na diskusním fóru na serveru www.k-report.net. Žalobce k tomu navrhl provedení důkazu posledním ročníkem časopisu Dráha.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

16. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Důkazy navržené žalobcem soud neprovedl, neboť jsou součástí spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal a z něhož při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází (žádost ze dne 31. 5. 2018, odvolání žalobce z 20. 6. 2018, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, urgency žalobce ze dne 26. 7. 2018) nebo se jedná o důkazy, které jsou pro posouzení zákonnosti žalovaného rozhodnutí nadbytečné (literatura Binko, M: Aplikace Grafická prezentace polohy (dále jen „GRAPP“), semestrální práce z předmětu APG1K, Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera, Pardubice 2014).
17. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Při posouzení soud vyšel z ustanovení § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím v rozhodném znění, podle kterého *„Pokud způsob poskytnutí informace podle odstavce 2 není možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem“*.
19. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud proto z obsahu materiálu pouze ověřil, že žalobce podal dne 31. 5. 2018 u povinného subjektu žádost, v níž se domáhal poskytnutí informace ve smyslu § 4a odst. 2 písm. f) zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění *„informace ve smyslu § 4a odst. 2 písm. f) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, a to konkrétně o průběžných informacích o jízdách všech vlaků v síti SŽDC, to je nejen osobních vlaků, ale včetně pohybu nákladních vlaků, pracovních vlaků atd. Tyto informace žádám poskytnout dle výše citovaného ustanovení formou plného a časově a funkčně neomezeného přístupu do aplikace GRAPP (na adrese <http://provoz.szdc.cz/grappnv/>, po případě jiné adrese, ale s plným přístupem dle mé žádosti)“*. Povinný subjekt v rozhodnutí ze dne 15. 6. 2018 žalobcovu žádost podle § 15 ve spojení s § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl s tím, že informace zobrazené v aplikaci GRAPP jsou pouze prezentační vrstvou informačního systému ISOŘ, což je jeden ze základních informačních systémů řízení provozu celé sítě povinného subjektu. Tento informační systém obsahuje řadu informací, které jsou neveřejné (ať již ze své povahy nebo z povahy smluvního vztahu, např. s dopravci), podléhají režimu utajení v rámci dalších zákonů, případně jsou chráněny zákonem o ochraně osobních údajů. Přístup do aplikace ISOŘ podléhá smluvním vztahům a přísným bezpečnostním (např. přeprava armádní techniky apod.) a kyberbezpečnostním pravidlům. Dále konstatoval, že aplikace GRAPP je v současné době provozována ve zkušebním režimu, což je uvedeno i přímo stránkách této aplikace. Z těchto důvodů a vzhledem k tomu, že neexistuje aplikační rozhraní uzpůsobené pro přístup veřejnosti, je povinný subjekt oprávněn podle § 4a odst. 3 zpřístupnění informací pro zobrazení dat GRAPPu odmítnout. Vytvoření aplikačního rozhraní v této fázi projektu GRAPP by představovalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž. Nad rámec dále povinný subjekt uvedl, že vnímá požadavky veřejnosti na přístup k datům o poloze veřejných vlaků a podniká v této věci patřičné kroky, kdy v rámci projektu IROP, kapitola 26 – otevřená data, připravuje rozhraní, které bude naprosto bez omezení volně přístupné (bez přihlášení) a bude možné čerpat všechny požadované informace.

Konstatoval, že aktuálně čeká na přidělení finančních prostředků pro vývoj tohoto rozhraní.

20. O odvolání, v němž žalobce namítal obdobně jako v podané žalobě, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutí, kterým plně přisvědčil právnímu posouzení skutkového stavu povinným subjektem a doplnil, že se žalovaný přihlásil k programu „Otevřená data“ a podal projekt „Vytvoření systému zpřístupnění provozních dat v úseku řízení provozu v rámci dotačního programu IROP“. Bohužel dosud nebyly přiděleny prostředky Ministerstvem pro místní rozvoj s tím, že info o stavu projektu je uvedeno na webových stránkách tohoto ministerstva. Prostřednictvím těchto otevřených dat by žalovaný případným zájemcům mohl zpřístupnit veřejná data, aniž by jej to finančně zatížilo a bez nutnosti dalšího zpracování dat ze strany žalovaného. Žalovaný tak měl za to, že se ze strany povinného subjektu nejedná o nesprávné právní posouzení žádosti. Povinný subjekt nijak nepochybil, neboť v daném případě byly podle žalovaného splněny zákonem stanovené podmínky pro omezení poskytnutí předmětných informací v souladu s § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Konstatoval, že žalobce jako odvolatel nemá pro svá tvrzení žádný relevantní důvod. Ze strany povinného subjektu nejde o porušení zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť zákonodárce umožňuje využít fikce vyhovění žádosti poskytnutím informace jiným způsobem umožňující, její účinné využití žadatelem, pokud by požadovaný způsob poskytnutí informace nebyl technický možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, což je stav, který je odvislý od konkrétních podmínek každého povinného subjektu. Žalovaný proto nesouhlasil s úvahou žalobce jako odvolatele, že poskytnutí požadovaných informací nemůže být pro žalovaného nepřiměřeně zatěžující úkol. Závěrem podotkl, že právo na informace, jehož se žalobce dovolává, rozhodně není právem absolutním, které by nemohlo být zákonem nějak omezeno, jedná se o právo o kvalifikované. Povinný subjekt nehodlal upírat žadateli právo na informace. Svým rozhodnutím nikterak nepochybil, neboť v daném případě byly splněny zákonem stanovené podmínky pro omezení poskytnutí předmětných informací. Povinný subjekt postupoval zcela v souladu se zákonem, a to jak se zákonem o svobodném přístupu k informacím, tak se správním řádem.
21. S ohledem na předně uvedené soud odmítl *první* žalobcovu námitku, v níž tvrdil nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, resp. jeho rozpor s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný totiž v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl důvody výroku, podklady pro jeho vydání úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informaci o tom, jak se vypořádal s námitkami žalobce. Podle stanoviska soudu žalovaný ve svém rozhodnutí, ve spojení s rozhodnutím povinného subjektu, na které soud nahlíží v souladu s ustálenou rozhodovací praxí správních soudů jako na jeden celek, sice stručně, ale výstižně posoudil zjištěný skutkový stav a aplikoval ustanovení § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím v souladu se zákonem. Žalovaný shrnul podstatné okolnosti a vysvětlil žalobci důvody, které je vedly k odmítnutí požadované informace podle § 4a odst. 3 citovaného zákona. Přitom žalovaný zdůraznil, že je aplikace GRAPP pouze prezentační vrstvou informačního systému ISOŘ, který obsahuje řadu informací neveřejné povahy, přístup do této aplikace podléhá smluvním vztahům a přísným bezpečnostním a kyberbezpečnostním pravidlům. Dále uvedl, že je aplikace GRAPP, jejíhož přístupu se žalobce domáhá, v době rozhodování správních orgánů obou stupňů provozována ve zkušebním režimu, a také proto, že neexistuje aplikační rozhraní pro přístup veřejnosti, přičemž jeho vytvoření by pro povinný subjekt

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

představoval nepřiměřenou zátěž, nemohl žádosti žalobce vyhovět. Zároveň informoval žalobce o tom, že podniká patřičné kroky ke zpřístupnění dat o poloze veřejných vlaků, kdy tyto kroky blíže specifikoval. V souladu s citovaným ustanovením § 4a odst. 3 žalobci poskytl informace jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem, když konkrétně odkázal na webovou stránku SŽDC (na str. 2 žalovaného rozhodnutí) s tím, že tím splňuje svou povinnost zpřístupnit požadované informace. Soud proto důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, resp. pro rozpor s ust. § 68 odst. 3 správního řádu neshledal.

22. Ze shora uvedených důvodů, na kterých jsou vystavěna rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, soud nepovažuje za opodstatněnou ani *druhou* žalobní námitku, stran nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právní posouzení věci. Soudu není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že by nebylo nepřiměřenou zátěží zřídit mu vlastní účet pro přístup do aplikace GRAPP, když správní orgány shodně uvedly, že aplikace GRAPP je v současné době provozována ve zkušebním režimu, což je uvedeno i přímo na stránkách této aplikace, neexistuje aplikační rozhraní uzpůsobené pro přístup veřejnosti a jeho vytvoření by tak pro povinný subjekt představovalo nepřiměřenou zátěž. Současně k tomu žalovaný konstatoval, že vnímá potřeby veřejnosti a přihlásil se k programu „Otevřená data“ a podal v tomto směru shora označený projekt, na který očekává poskytnutí finančních prostředků ze strany státu. Podle stanoviska soudu žalovaný rozumně vysvětlil, proč za stávajícího stavu není poskytnutí požadované informace možné a že by pro něj vytvoření aplikačního rozhraní mezi GRAPP a ISOŘ představovalo nepřiměřenou zátěž, když současně sdělil, že vnímá potřeby veřejnosti a řeší je přihlášením do vhodného projektu (Veřejná data) a zároveň dostal ust. § 4a odst. 3 věta poslední zákona o svobodném přístupu k informacím a poskytl žalobci informaci jiným způsobem tím, že poukázal na možný dálkový přístup k požadovaným informacím formou odkazu na webových stránkách www.szdc.cz. K dílčí námitce žalobce k použití argumentace aplikací ISOŘ soud uvádí, že považuje za logické, že žalovaný a povinný subjekt odůvodňovali své stanovisko i aplikací ISOŘ, neboť, jak vyplývá z odůvodnění jejich rozhodnutí, jsou informace zobrazené aplikací GRAPP pouze prezentační vrstvou tohoto informačního systému, jako základního informačního systému řízení provozu celé sítě žalovaného. Povinný subjekt a žalovaný zároveň žalobci vysvětlili, že tento informační systém (ISOŘ) obsahuje informace, které jsou neveřejné, podléhají režimu utajení v rámci dalších zákonů, případně jsou chráněny zákonem o ochraně osobních údajů a přístup do této aplikace (ISOŘ) podléhá smluvním vztahům a přísným bezpečnostním a kyberbezpečnostním pravidlům. Uvedené vysvětlení o „neveřejnosti“ informací v aplikaci ISOŘ soud považuje za dostačující a přezkoumatelné z hlediska důvodů, pro které povinný subjekt a žalovaný poskytnutí informace žalobci podle § 4a odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítli, aniž by museli přesně a nezaměnitelně specifikovat, o jakou kategorii utajovaných informací a podle kterého zákona, jak žalobce tvrdí. Žalobce svou žádostí žádal o přístup do aplikace GRAPP, který však ze shora uvedených důvodů na straně povinného subjektu a žalovaného není možný nebo by pro něj představoval nepřiměřenou zátěž. Pro úplnost soud uvádí, že se rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 20/2013, na který žalobce poukazoval, v nyní projednávané věci neužije, neboť se týká jiných skutkových okolností (odmítnutí žádosti o poskytnutí informace zvukovým záznamem pořízeným na jednání zastupitelstva obce), a není tak z povahy nyní souzené věci relevantní, když ke dni rozhodování správních orgánů byl pouze zkušební provoz GRAPP při zatímní neexistenci aplikačního rozhraní mezi

GRAPP a ISOŘ, jež má být do budoucna zajištěno projektem v rámci „Otevřená data“. Nelze tedy přehlédnout, jak shrnul žalovaný ve vyjádření, že *aplikace GRAPP je v pozici nedílné součástí informačního systému ISOŘ, GRAPP je aplikace pro prezentaci informací, jichž není sám zdrojem, ani je nevytváří, ale jsou obsaženy v ISOŘ. GRAPP bez ISOŘ není samostatně funkční a není schopen poskytovat žádné informace o pohybu sledovaných vlaků.*

23. Soud neshledal žalobou napadené rozhodnutí ani vnitřně rozporným, jak žalobce uplatnil ve *třetím* žalobním bobu, a to ze stejných důvodů, pro které neshledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a věcně nezákonným, a na tomto místě pro stručnost na své závěry uvedené ve vztahu k první a druhé žalobní námitce odkazuje.

V. Závěr a náklady řízení

24. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. listopadu 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu